

forførligt, og som Følge deraf vil det virkelig være i høi Grad ubølgigt, at han paa samme Tid skal have privat Mellemværende med de samme Gaandværkere. Det vil i Virkeligheden i ethvert Fald let kunne føre til, at hans Reparation sker paa Beføstning af det tilbørlige strenge Tilsyn med de andre Reparationer. Dette Forslag af Udvalget forekommer mig altsaa i ethvert Tilfælde at være høist forkasteligt. Jeg maa derfor anbefale det høie Thing at stemme imod alle Fler-tallets Forslag. Udvalgets Mindretal har stillet et Forslag om en anden Maade at give Styr-mændene og Assistenterne Aldersstillæg paa, som jeg ganske tiltræder. Det vil ikke i nogen særlig Grad forøge Udgifterne, men det vil være en heldig Maade at give Lillaget paa. — Med Henhyn til min Stilling til Lovforslaget i det Hele kan jeg sige, at jeg selvsølgelig havde været meget villig til at gjøre Indrømmelser, naar Udvalgets Fler-tal havde stillet sig paa en anden Maade, men at jeg paa ingen Maade kan gaa ind paa Lovforslaget, som det vilde blive, dersom Udvalgets Fler-tal fik sine Forslag vedtagne. Jeg vil i saa Tilfælde paa ethvert Stadium modsætte mig, at det bliver til Lov. Da det kun er en Nedsættelse af det Nuværende, vil jeg foretrække at holde mig til dette, naar der ikke er Mulig-hed for at faae en anden Lov end den, der vilde fremkomme, hvis Fler-tallets Forslag bleve vedtagne.

B. Holm: Den meget ærede Minister og den ærede Ordfører for Mindretallet gif ud fra een og samme Betragtning, den nemlig, at hver Gang man skal have en Lønningslov til Revision, er det det Samme som, at man skal have en Forbedring i Embedsmændenes Lønning. Denne Betragtning tror jeg ikke saa ganske holder Stik. Jeg kan ikke se rettere, end at hver Gang man skal have en Lønningslov til Revision, er der ikke alene Spørgsmaal om, hvorvidt Embedsmændene skulle have Lillæg, men der maa være Spørgsmaal om, hvorvidt denne Gren af hele vor Embedsvirk-somhed er saaledes ordnet, at man ikke ved nyere Undersøgelse deraf kan komme enten til det Resultat, at Lønningerne i og for sig ere for store, eller ogsaa til det modfattede Resultat, at Lønning-erne kunne være for smaa, og fremdeles om, hvorvidt man ikke ogsaa kunde komme til det Resultat, at man høit og her kunde undvære en eller anden Embedsmand. Her er nu et Tilfælde, hvor man har noget Bestemt at holde sig til. Her kan ikke være Spørgsmaal om at indstrænke Embedsmændenes Antal. Men ved Siden deraf lagde jeg Mærke til en Utvring, der kom fra den høitærede Minister, men som man næsten fik et Indtryk af, at den ærede Ordfører for Mindre-tallet slet ikke kjendte, nemlig, at man ved Loven af 1875 havde faaet, for at bruge Ministerens Udtryk, endog meget betydelige Lillæg. Naar man

nu hører dette fra Ministerbordet, og man veed-at der i Mellemtiden er indtruffet det Forhold, at jo længere man er kommen frem, desto lettere er det blevet at faae virkelig dygtige Mænd til disse Bestillinger, idet man jo veed, at mange brave Skibsførere meget gjerne ville have en saa-dan Bestilling, saa kan jeg ikke se rettere, end at det vilde være i høi Grad forunderligt, om man fra vor Side vilde gaa til en Lønningsforbedring. Noget Andet var, om man kunde sige, at Fyr-væsenet havde udviklet sig saa stærkt, at det nu var meget vanskeligt at faae Folk til at passe Fyrene. Saalange dette imidlertid ikke kan be-vises, men man tværtimod kan sige, at man har langt flere, der kunne passe disse Fyr, end man tidligere havde, idet der for Tiden er mange flere af den Slags Mennesker, som passe enten Fyrskibene eller Fyrene, end der tidligere var — naar man veed dette, da finder jeg ikke, at der fra vor Side er nogen Anledning til at forhøje disse Embedsmænds Lønninger. Den ærede Ordfører for Mindretallet udtaale fremdeles, at der ikke var nogen Anledning til at revidere Lønningslovene, naar man ikke nu kunde faae et Lillæg til Lønningen. Ja, det er den samme Betragtning, som laa i det andet; men man har jo den Bestemmelse i Loven, at den skal revideres, og indtil man faar en Revision af den tilveiebragt, skal den fremlægges Nar efter andet. (Marineministeren: Nei!) Ja, saa beder jeg undskyld, hvis det ikke staar i denne Lov, det kan være; jeg antog, det stod der, fordi den er kommen sammen med alle de andre Løn-ningslove, som jo have en saadan Bestemmelse. Men saa, indrømmer jeg, kan den jo lægges hen. Da er det ogsaa temmelig klart, at vi fra vor Side sige: Vær saa god, og da faar Ministeren beholde, hvad han har, endskjøndt han ligesaa-vel som den ærede Ordfører for Mindretallet ind-rømmer, at det er ikke saa lidt uheldigt, at man har en anden Bestemmelse for Pensioneringen for disse Mænd end for alle de øvrige. — Hvad an-gaar Spørgsmaalet om Boligernes Vedligeholdelse, undrer jeg mig noget over den stærke Mod-stand, der er reist imod Fler-tallets Forslag; thi det er jo ikke Boligens ydre, kun dens indre Ved-ligeholdelse, her er Tale om, og det kan ikke spille nogen stor Rolle til nogen af Siderne, enten det ene eller det Andet bliver vedtaget. Det er her ligesom med Pensioneringen, at disse Embedsmænd ikke ere stillede paa samme Maade som den allexførste Del af de øvrige af Statens Embeds- og Bestillingsmænd, der have Friboliger. Det er det, der gjør, at jeg har kunnet tiltræde disse Forslag, idet jeg ligesaagodt i den ene som i den anden Retning vil have dem stillet ligesom de andre, Fyrmesteren ligesom Amtmanden; de bør Allesammen, naar de have Embedsboliger, selv vedligeholde dem indvendig. Jeg skal imid- lertid ikke gjøre noget stort Nummer ud af dette,